

v organizačním zákoně. Vyjítí nutno z vůdčí zásady tohoto zákona, již jest zavedení jednotné správy státní za účasti živlu občanského, jak již to naznačila ústavní listina v § 86 (Boh. A 10.458/33 a 10.908/33). Okr. a zem. výbory jsou podle § 6 tohoto zák. representací živlu občanského v jednotné správě státní. Rozdělení kompetence mezi úřady a sbory zastupitelské děje se v důsledku zásady výše vytčené v té formě, že veškerá dříve rozdělená pravomoc správy státní a samosprávné přechází podle §§ 4 a 5 na zem. a okr. úřad, v jehož rámci přísluší zem. a okr. výboru jen tolik kompetence, kolik jest jim výslovnou dispozicí zákona přiznáno. Aby tedy mohl zem. výbor z dozorčí moci zrušiti nezákonné a zmatečné rozhodnutí okr. úřadu, bylo by k tomu zapotřebí výslovné zákonné normy. Takovéto normy však nss neshledal, a nutno proto i v druhém výroku žal. zem. výboru, pokud bylo jím z moci úřední zrušeno i rozhodnutí okr. úřadu z 23. listopadu 1923, shledati překročení zákonné kompetence zemského výboru.

Č. 11.104.

Samospráva obecní: * Předpis § 11 zák. č. 169/1930 Sb. nedává obci nárok na to, aby zemský výbor poskytl jí příspěvek na úhradu celého rozpočtového schodku.

(Nález ze dne 1. března 1934 č. 4211.)

V ě c: Město R. proti zemskému výboru v Bratislavě o zemský příspěvek podle § 11 zák. č. 169/1930 Sb.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem z 12. března 1931 intimoval zem. president v Bratislavě usnesení zem. výboru v Bratislavě z 12. března 1931, jímž podle § 3 zák. č. 169/30 Sb. schválil rozpočet obce R. na rok 1931, vykazující neuhrazený schodek 955.962 Kč, k úhradě potřeb tohoto rozpočtu, a zejména za tím účelem, aby mohla obec splniti aspoň nejnutnější úkoly a povinnosti, usnesl se poskytnouti příspěvek podle ustanovení § 11 zák. č. 169/30 Sb. v obnose 396.966 Kč a k úhradě nekrytých potřeb rozpočtů církevních škol 18.118 Kč, a uložil podle § 26 cit. zák. obci, aby obecní zastupitelstvo v nejbližší schůzi jednalo o návrzích zem. výboru na úhradu zbývajícího nekrytého schodku a učinilo vhodné opatření.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Stížnost namítá, že obec města R. vyčerpala již všechny možné zdroje příjmů jak co do zápůjček, tak i přírážek, dávek a poplatků, a aby mohla dostáti svým úkolům a povinnostem, je odkázána jedině na zemský příspěvek podle 2. odst. § 11 zák. č. 169/30 Sb., i vytýká jako nezákonnost, že jí zem. výbor neposkytl příspěvek v plné výši neuhrazeného rozpočtového schodku. Je tedy stížnost zbudována na názoru, že obce mají za určitých předpokladů nárok na zemský příspěvek ve výši neuhrazeného rozpočtového schodku. Názoru tomu nemohl nss přisvědčiti.

V § 11 zák. č. 77/27 Sb. ve znění zák. č. 169/30 Sb. ukládá se zemím, aby z přidělů připadajících jim podle § 10, poskytovaly příspěvky

finančně slabým obcím a okresům svého obvodu. Ustanovení to neukládá tedy zemím, aby z uvedených přidělů uhradily celý rozpočtový schodek, nýbrž ukládá jen, aby obcím a okresům poskytly příspěvek. Tato úřední povinnost, uložená zemím ve všeobecném veřejném zájmu na rovnováze ve finančním hospodaření obcí a okresů, nezakládá nárok té které obce na to, aby jí země poskytla příspěvek rovnající se nekrytému rozpočtovému schodku, třeba by šlo o obec finančně slabou ve smyslu 2. odst. cit. § 11, nýbrž zákon ponechal zem. výboru, aby podle směrnic v § 11 uvedených a podle všeobecných zásad, jež k tomu cíli předem stanoví (odst. 5 § 11), o žádostech za poskytnutí zemského příspěvku rozhodoval a příspěvek v mezích částky v zemském rozpočtu podle odst. 4 § 11 určené poskytl.

Názoru tomu svědčí i vývoj cit. § 11 v mezích zákonodárství o úpravě hospodaření obcí a okresů. Původní znění § 11 (zák. č. 77/27 Sb.), zejména jeho odst. 2 a 5, zřejmě svědčí tomu, že zákon nedal obcím a okresům nároku st-lkou tvrzeného, nýbrž, že v příspěvku z vyrovnacího fondu podle zák. č. 77/27 Sb., resp. v zemském příspěvku podle zák. č. 169/30 Sb., spatřoval jen výpomoc obcím a okresům, jejichž rozpočtová práva byla omezena (§ 76 zák. č. 125/27 Sb. a cit. fin. novely). Nové znění § 11 (zák. č. 169/30 Sb.) neobsahuje nic, z čeho by bylo lze souditi, že zákon č. 169/30 Sb. dosavadní právní stav po této stránce opustil.

Č. 11.105.

Učitelstvo: * Ustanovení § 16 odst. 1 mor. zem. zák. č. 18/1870 z. z., pokud připouští přeložení definitivní osoby učitelské z příčin služebních na jinou školu jen se zachováním neztenčených služebních příjmů, pozbylo platnosti dnem účinnosti učit. zák. č. 104/26 Sb., resp. vl. nař. č. 162/1928 Sb.

(Nález ze dne 2. března 1934 č. 4055.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 9847 a 10.171/32.

Věc: Emilie K. v H. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o činovné.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-lka byla výnosem zšr-y v Brně z 26. října 1920 jmenována definitivní učitelkou ručních prací bez určení služebního místa na obecných školách v H., Ch., L. a v Š. se sídlem v Š. Výměrem z 30. září 1930 sdělil ošv ve Š. st-lce toto: »Jelikož novými učebnými osnovami pro školy obecné (výn. min. škol. č. 47.415/30-II ze 6. května 1930) zrušeno bylo vyučování ženským ručním pracím na obecné škole ve Š., překládá Vás ošv dnem 1. září 1930 s výhradou schválení zšr-y na obecnou školu v H. s povinností vyučovati tomuto předmětu i na obecných školách v Ch. a v L.«

Zšr v Brně výnosem z 11. října 1930 »přepoukázala« služební pozítiky st-lčiny na obecnou školu v H. ode dne 1. září 1930, kdy st-lka nastoupila na novém působišti, a poukázala st-lce místo činovného skupiny míst »C«, kterého ve Š. požívala, činovné skupiny míst »D«.